

10. mail 2019 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Saksamaa Liitvabariik**(kohtuasi C-371/19)**

(2019/C 213/23)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled*Hageja:* Euroopa Komisjon (esindajad: J. Jokubauskaitė ja R. Pethke)*Kostja:* Saksamaa Liitvabariik**Hageja nõuded**

- tuvastada, et kuna Saksamaa Liitvabariik keeldus korduvalt küsimast teavet, mida käibemaksu tagastamise taotluses ei olnud esitatud, ja jättis sellistes olukordades tagastamistaotlused automaatselt rahuldamata, juhul kui sellist teavet oli võimalik veel ainult pärast õigust lõpetava tähtaja, s.t 30. septembri möödumist esitada, siis on Saksamaa Liitvabariik rikkunud oma kohustusi, mis tulenevad nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (¹) artiklitest 170 ja 171 ning nõukogu 12. veebruari 2008. aasta direktiivi 2008/9/EÜ, millega sätestatakse üksikasjalikud eeskirjad käibemaksu tagastamiseks vastavalt direktiivile 2006/112/EÜ maksukohustuslastele, kelle asukoht ei ole tagastamisliikmesriigis, vaid teises liikmesriigis (²) artiklist 5;
- mõista kohtukulud välja Saksamaa Liitvabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab Euroopa Komisjon kolm väidet:

1. Esimene väide — käibemaksu neutraalsuse põhimõtte rikkumine

Saksamaa Liitvabariik rikkus direktiivi 2006/112 artiklites 170 ja 171 ning direktiivi 2008/9 artiklis 5 sätestatud käibemaksu neutraalsuse põhimõtet, mille kohaselt tuleb kaupade ostmisel või teenuste kasutamisel maksukohustuslasele tagastada varasemate tehingute pealt tasutud maks.

Käibemaksu neutraalsuse põhimõtte kohaselt tuleb rahuldada iga tagastamise taotlus, mille puhul on sisulised tingimused täidetud. Kahtluste korral tagastamise sisuliste tingimuste täidetuses võib tagastamistaotlusi 2008/9 artikli 5 alusel — koostoimes artikli 21 esimese lõigu esimese lausega — jätta rahuldamata vaid juhul, kui tagastamisliikmesriik ei ole saanud lisateavet, mille kohta ta esitas kõnealuse direktiivi artikli 20 alusel esitatud lisateavetaotluse.

2. Teine väide — käibemaksu tagastamise taotluse soovitava toime põhimõtte rikkumine

Direktiivi 2008/9 artikli 20 lõike 1 tõlgendus, mida kohaldab Saksamaa Liitvabariik, takistab muus liikmesriigis kui tagastamisliikmesriik asuva maksukohustuslase käibemaksu tagastamise taotluse tõhusat rakendamist. Saksa maksuasutuste haldustava kahjustab maksukohustuslaste õigusi, mis tulenevad direktiivi 2006/112 artiklitest 170 ja 171 ning direktiivi 2008/9 artiklist 5.

Direktiivi 2006/112 ning direktiivi 2008/9 soovitava toime saamiseks ja võimalikult suurel määral käibemaksu neutraalsuse põhimõtte rakendamiseks on vaja sisuliselt põhjendatud käibemaksu tagastamise taotlused rahuldada. Nende õigusaktide eesmärk on kaupade ostmisel või teenuste kasutamisel tagastada maksukohustuslasele täies ulatuses varasemate tehingute pealt tasutud käibemaks ja seega kehtib sama eesmärk ka piiriülese käibega juhtudel, nimelt soovitakse luua enam-vähem võrdsed konkurentsitingimused kõigi maksukohustuslaste jaoks. Seejuures tuleb kasutada kõiki direktiivi ette nähtud asjakohaseid haldusmeetmeid, mis võimaldavad käibemaksu tagastamise taotluste rahuldamist.

3. Kolmas väide — õiguspärase ootuse põhimõtte rikkumine

See, et Saksamaa Liitvabariik keeldus korduvalt küsimast lisateavet ja dokumente direktiivi 2008/9 artikli 20 lõike 1 alusel, rikub õiguspärase ootuse põhimõtet. Kui maksukohustuslane on saanud tagastamistaotluse kättesaamist kinnitava teatise, võiks tal olla õiguspärane ootus, et tema taotlust menetletakse vastavalt direktiivi sätetele. Kui seda ei toimu, rikub see maksukohustuslase õiguspärast ootust, et õigusaktidega kooskõlas olev menetlemine on võimalik.

⁽¹⁾ ELT 2006, L 347, lk 1.

⁽²⁾ ELT 2008, L 44, lk 23.